

Verbális vörösterror

2017 október 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Úgyhogy Pulitzer-émlékdíj-visszaadó-számláló indul!

„Nem biztos, hogy egy kormánnyal nem szimpatizáló újságolvasó számára érdekes, mit írt a néhai Seszták Ágnes vagy a sajnálatos módon még él? Bayer Zsolt” – jelentette ki Bajomi-Lázár Péter médiakutató egy szerdai konferencián. A Friedrich Ebert Alapítvány és a Political Capital által pénzelt rendezvény a Média és politika új viszonya – független újságírás és áhíripar címet viselte, s olyan közrem?köd?ket nyert meg magának a liberális médiaértelmiség krémjéb?l, mint Krekó Péter, Wessenauer Veszna, Magyar Péter, Orosz Márta, Ungár Ágnes, Bátorfy Attila, Gidai Judit, Murányi András, Nimmerfroth Ferenc és Zgut Edit. ?k kivétel nélkül kukamód hallgattak, mid?n Bajomi-Lázár nyilvánosan azon sajnálkozott, hogy a Magyar Id?k publicistájáért mindezidáig még nem jött el a kaszás.

A min?síthetetlen kiszólásnak csütörtökön az Origo.hu biztosított szélesebb nyilvánosságot. E-mailben megkeresték Bajomi-Lázár munkahelyét, a Budapesti Gazdasági Egyetemet is, ahol az el?adó a társadalmi kommunikáció és média intézeti tanszékét vezeti. Arra voltak kíváncsiak, az egyetem vezetése mit szól a keresetlen kijelentéshez. Válasz ugyan nem érkezett, de húsz perccel kés?bb Bajomi-Lázár sajnálkozó bejegyzést tett közzé a Facebook-oldalán: „Ezt a mondatot valóban én mondtam egy tegnapi konferencián, és valóban pontosan így hangzott el. Súlyos hibát követtem el. Senki halálát nem kívánom. Megkövetem Bayer Zsoltot.”

Bayert?l a liberális ítélszék soha nem fogadott el mentségeket, ehelyett beindult a transzírozó gépezet, a szokott elhatárolósdival és szalámizással. Holott ezekben az esetekben szó sem volt konkrét halálkívánásról. Kérdés, a kollegiálisan fellármázott Bajomi-Lázár facebookos „megkövetése” elegend?-e az egyetem rektorának, s ha már pénteken nem is, hétf?n átnyújtja-e az elbocsátó szép üzenetet az intézetvezet? úrnak, aki immár nyilvánvalóan tehetétel a patinás oktatási intézmény számára?

Mert az egynapos spétreakció nem semlegesíti a morális vétket: Bayer akár jó keresztényként meg is bocsáthat neki, ám Bajomi-Lázár méltatlansága arra, hogy új egyetemista nemzedékeket többek között sajtó- és médiaetika okítson, immár közérdek? tény, s nem intézhet? el egy laza, közösségi médiabeli szánom-bánommal. Ez kronológiailag amúgy is csupán azért született meg, mert a nyilvánosság felkent tudoraként felismerte, hogy a nyilvánosságra került mondatnak számára kellemetlen egzisztenciális következményei lehetnek.

Közben azonban bepillantottunk a tudatalattijába, amely egyúttal kollektív tudatalatti is, hiszen a hallgatóságból senki nem tette helyre, ehelyett mindenki cinkosan kuncogott a virtuális Bayer-likvidáláson. Pedig a babitsi etika szerint vétkesek közt cinkos, aki néma. Most legalább sejtésünk van arról, miféle purparlé zajlik a jobboldali médiamunkásokról, amikor a „haladó” szakért?k egymás között, az egyetértés bolymelegében leledzenek.

Bajomi-Lázár nemcsak a Médiakutató szaklap f?szerkeszt?je, hanem a Cenzúraregiszter blog tulajdonosa is volt, amelyhez magától az utolérhetetlen Marx Károlytól kölcsönözte a mottót. Ezúttal nem gyakorolt öncenzúrát: kimondta, amit gondolt, bármilyen rettenetes, gy?lölköd? és gyilkos vágyakkal terhelt legyen is az. Tudjuk, az ellenzéki szubkultúrában már csak a bolsevik nosztalgia miatt is népszerű motívum a lámpavas, ahová képzeletben bennünket aggatnak fel a szent szólásszabadság nevében; de jó volna ismerni a teljes listát: mely sajtómunkásoknak kellene még haladéktalanul távozniuk az él?k sorából, „néhaivá” válva, mint szegény Seszták Áginak? Akinek nem lehet már elvitatni a létezését, de „érdekl?dés hiányában” gondolatkísérlet címén azt is ki kell törölni a kollektív memóriából, hogy valaha egyáltalán létezett? Ez volna a híres-neves balliberális emlékezetpolitika?

Bajomi-Lázár az egyik posztjában megfontolásra érdemesnek nevezte az Orbán-kormány médiapolitikája elleni tiltakozás radikálisabb formáit is, például a parlamenti tudósítások bojkottját vagy egy országos újságírósztrájkot; de a fizikai kiiktatásig azért mindeddig nem jutott el. 2002-ben sajtó- és médiatörténet kategóriában elnyerte a Pulitzer-émlékdíjat. Az elismerést rajta kívül egyebek között olyan nagyságok érdemelték ki, mint Baló György, Bodoky Tamás, Bojtár B. Endre, Bolgár György, Bölcs István, Farkasházy Tivadar, Friderikusz Sándor, Hardy Mihály, Horvát János, Kálmán Olga, Kenedi János, Kovács Zoltán, Krizsó Szilvia, Lengyel László, Nyerges András, Pápai Gábor, Révész Sándor, Seres László, Szilágyi Ákos, Tóta W. Árpád, Uj Péter, Váncsa István, Vitray Tamás és Zentai Péter. A sajtóm?helyek közül pedig a 168 Óra, a Litera.hu vagy a Magyar Narancs. Egyt?l egyig tiszta szív? humanisták, akik még verbálisan sem tudnak közösséget vállalni a lappangó vörösterorral.

Úgyhogy Pulitzer-émlékdíj-visszaadó-számláló indul!

Csontos János - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló